

عنوان مقاله:

شناسایی شاخص های کیفیت و نوع مصالح ساختمانی جهت بررسی میزان بافت ناکارآمد شهری (مطالعه موردی : شهرک گویم، منطقه ۱۰ شهرداری شیراز)

محل انتشار:

هجدهمین همایش ملی جغرافیا و محیط زیست (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۹

نویسندگان:

داود امینی نسب - کارشناس فنی و شهرسازی منطقه هشت، شهرداری شیراز

حمید رضا رکنی - کارشناس فنی و شهرسازی منطقه هفت، شهرداری شیراز

لیلا آموزنده - کارشناس برنامه ریزی منطقه هشت، شهرداری شیراز

خلاصه مقاله:

امروزه فرسودگی بافت واقعیتی است که بیشتر شهرهای با سابقه و تاریخی را متاثر ساخته است. چرخه ی بهسازی و نوسازی بافت های فرسوده ی شهری، از شناسایی درست محدوده و تفکیک آنها به محله های فرسوده آغاز می شود. هدف از این پژوهش، مطالعه ی نمونه ای، محدوده ی شمال غربی منطقه ۱۰ شهرداری شیراز در بستر GIS می باشد، دو شاخص مهم و الویت دار از ویژگی کالبدی بافت های فرسوده شناسایی و میزان فرسودگی در آن مورد ارزیابی فضایی قرار گرفت. روش تحقیق مورد استفاده در این پژوهش توصیفی-تحلیلی است؛ و تلاش می گردد با استفاده از دو شاخص کیفیت ساختمانی و نوع مصالح و سازه ساختمانی، بافت های فرسوده شناسایی گردند. این پژوهش از نظر هدف تحقیق، کاربردی توسعه ای و روش آن توصیفی تحلیلی است و در روند تحلیل ها از فرآیند تحلیل فضایی استفاده شده است. در این پژوهش از نرم افزاری Arc GIS، Excel و Google earth استفاده شده است. نتایج این پژوهش از لحاظ کیفیت ساختمانی نشان می دهد که ۵۴ درصد قطعات در این شهرک کیفیت ساختمانی مناسب دارند و ۴۶ درصد قطعات، کیفیت ساختمانی مناسب ندارند و جزء بافت فرسوده محسوب می شوند. وضعیت واحدهای ساختمانی بر حسب نوع مصالح و سازه به کار رفته شده در آنها نشانگر آن است که در این شهرک ۵۶ درصد قطعات مصالح و سازه ی مقاوم دارند و ۲۸ درصد قطعات، مصالح و سازه ی مناسب ندارند به عبارتی این قطعات زیر سازی مناسبی ندارد و اتصالات افقی و عمودی در آنها رعایت نشده است و جزء بافت فرسوده و ناکارآمد محسوب می شوند.

کلمات کلیدی:

GIS، کیفیت ساختمانی، نوع مصالح ساختمانی، بافت فرسوده، منطقه ۱۰ شهرداری شیراز،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1766854>

